крин — бъл Кремчъ
Кръчи
кръчтица 1) в. кръчта. 2) болка, рана, чивезница, скородула
Кресур — тъмен
Кръчкам
кречет, четвар, скурсет, стричък, щорец, стречок Д.К.

кречетало, дървена тахина движима от вятъра дръчка та плаши гарвани (в. 2) мъсто живолю
кревтом Кръхко? в. едим/креч или Кръвар. 3) дръвцето на воденица що се влачи по кам. и дръчи
Крест, сам, шарен. Стр/Дали ми сторишь, дали нетовдичеш и ръкоя сранота. 2) Да и кренеш кре-
Кръновамса Крена, тръгновам малеш дичия, махия, полъстя: де и ли ти Кренеш сранота
Кречъ, прив. Четвар от Кричет. Кречетало Кръчкисе и дръчя. /без от очи; дали махнеш
Кръз — пръз прилъ Сръб. кроз
Крайна, крайка дъвойка
Крайника, ишник.
Кромтир, и комтир, Соф. Картофи, барабой
Крина, ече 1) мъра за жито. Кричаст; Крина дали ест Грецко ждачеог. вр. лоб. лоба
Красник — вида болъст. Красичав — а — о,
Кретамса, едва се крета та вчрви. мъри.
Криво, изтъзе ми Кривото, говкам чикти Ескс. Жури. разчурдих са
Кръста ми Соф. вид заклинание
Кръя — ек — е
Кръщам, — ешник, ица
Кривица, 1) Кабахам. 2) стъкра, бръдва
Крив, 1) кабах. алия. 2) куц, хром.
Кревам, Зетам, вдигам, крени дъвтето чупаче тамо, Крева се Бръцнг
Кръмник бъгав, в. Кръмляк, кръмляк, кръмляк, и кръвняк.
Кречетало, тоже що Кречета 2) на воденица та Кречеталото
Кръщане, прозвище общо на тъзи които се кръщават, вмъсто християнс. и стъ кръвн
категорит кога се обращат Към християнин и ръкой на когото нито що не знаеш.
Криваг с'една ряка стъпано с'листа
Кривоший — ия
Кривъ си, 1) Кривеш ми, 2) не си криви душата
Кръхия л си Кълтаки
Кръхиям — а — о — от Кръхиятъ Бретата
Кръцкай 1) шавам. ритъ кръцкай не скръцай
Кръчкам, тъя кръчка, кръви на сам на там; кръчмо. от Кръчкам и Кръцкам, кръцко
кривеш. 2) вчъпирам. 3) от скръцам, мърдам, шявам. Ми кръцкай Лаш. мъри
Кръцмло 1) на сокайт 2) на лобъ.
Кремен, ремен разлог Добриница
Кръхтина от кръхтинав, а, о — Кръхтя
Кръмолка, олник,
Кръвник
Кротушка вид дребна риба трва
Краска подноще на станчъ